

عنوان مقاله:

بررسی بیان ژن TGF β در رتهای دیابتیک نر تحت تاثیر عصاره هیدرو الکلی باریجه Ferula gummosa

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی تازه های سلولی مولکولی و اولین سمپوزیوم بین المللی ژنو میکس و پروتئومیکس (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

سودابه اسکندری - کارشناس ارشد، گروه زیست شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

مریم طهرانی پور - دانشیار، گروه زیست شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خدیجه شاهرخ آبادی - استادیار، گروه زیست شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

دیابت بیماری مزمنی است که با کاهش ترشح انسولین ناشی از اختلال در عملکرد سلول بتا در پانکراس یا افزایش مقاومت به انسولین مشخص می شود. در دراز مدت با عوارض ناتوان کننده گوناگون مانند نفروپاتی همراه است. باریجه به علت وجود ترکیبات بیولوژیک فعال از جمله ترپنوییدها، آلکالوئیدها، فلاونوییدها، پتانسیل آن را دارد که از نظرخواص ضددیابتی بیشتر بررسی شود. فاکتور رشد تبدیل کننده بتا (TGF- β) یکی از سایتوکینهای مهم بدن است که نقش کلیدی در گسترش نفروپاتی دیابتی دارد. در مطالعه حاضر اثر عصاره هیدروالکلی باریجه بر میزان بیان ژن TGF- β مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه تجربی از 60 سر رت نر نژاد ویستار استفاده شد. حیوانات بطور تصادفی در 10 گروه 6 تایی شامل: گروه شاهد سالم، کنترل سالم (سالم + گلی بن کلامید)، گروه تیمار 1 و 2 و 3 (سالم تحت درمان با دوزهای 150 و 300 و 600 mg/kg عصاره)، شاهد دیابتی، کنترل مثبت (دیابتی + داروی گلی بن کلامید)، گروه تجربی 1 و 2 و 3 (دیابتی تحت درمان با دوزهای 150 و 300 و 600 mg/kg عصاره)، تقسیم شدند. پس از دو هفته گاوژ عصاره، رتها را بیهوش کرده و پس از شکافتن شکم، بافت کلیه برای استخراج RNA جداسازی شد. میزان بیان ژن TGF- β در رتهای دیابتی شده با استرپتوزوتوسین نسبت به رت های سالم افزایش یافت. هر سه دوز عصاره باریجه در گروه های تجربی باعث کاهش بیان ژن TGF- β نسبت به گروه دیابتی شد و بیشترین کاهش مربوط به دوز 300 بود.

کلمات کلیدی:

دیابت، کلیه، TGF- β ، Ferula gummosa

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/783375>

